

Tóth Máté Péter

Varázsló Vince és a tüsszögőroham

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer egy házikó valahol, én sem tudom pontosan hol. Ebben a házikóban élt egy varázsló család, méghozzá Varázsló Vince felségével Varázslóné Aggodalmaskodó Anikóval és ikreivel Varázsló Vinivel és Varázsló Vaxxal. Vini a lány sovány volt, vörös hajú, a fülei pont akkorák voltak, mint egy emberé és nagyon szeretett varázskönyvet olvasni. Vax a fiú is vörös hajú, sovány, és mindig izgága volt és szeretett volna mindent átváltoztatni a varázspálcájával. De ez Vini nélkül nem volt lehetséges. Ennek a családnak volt egy kis kedvence, akit Nagy Viucinak neveztek el, pedig nem volt nagy, inkább kicsi, de annál zöldebb és ráadásul még varázsereje is volt és leginkább egy csivavára hasonlított. Ám őt nem a család gondozta, hanem a család hűséges törpéje, akit Törp Nagyapának hívtak, de ők csak Bambának szólították. Illet is rá ez a becenév, mert gyakran elbambult és olyankor nem látott és nem hallott semmit.

Így történt, hogy egy nap kimentek a kertbe és Vince megpróbálta Vinit és Vaxot egy varázslatra megtanítani. Bamba is velük tartott, mert az ikrek folyton veszekedtek, de csak együtt varázsolhattak, mivel még nem jártak iskolába. A törp feladata lett volna, hogy figyeljen az ikrekre, hogy még véletlenül se vesszenek össze, mikor éppen kimondják az új varázslatot. De Bamba szokása szerint megint elbambult. Közben Vini és Vax kimondták a varázsszót, de taszítottak is egyet egymáson és így Vax az apját találta el a varázslattal. Ettől Vince sajnos tüsszögő rohamot kapott, amit nem sikerült abba hagynia. Csak később derült ki, hogy a sok hapticitól nem tud rendesen varázsolni.

Amikor bementek a házba Aggodalmaskodó Anikó, - akit azért neveztek így, mert folyton aggódott valami miatt és ilyenkor mindig megnémult – kezdett kétségbe esni, de mondani már nem tudott semmit, mert nem jött ki hang a torkán. Vini és Vax megbánták, hogy a veszekedésük miatt bajba sodorták az apjukat, ezért anyjuk segítségére siettek.

- „Szeretem, amikor felkelek,
jó lesz a kedvem, ha felnevet...

Nem bánom azt sem, ha mérgesebb,
ilyenkor talán még édesebb.”

– mondták egyszerre az ikrek, hiszen tudták, hogy anyjuk ettől megnyugszik és visszajön a hangja.

Ahogy anyjuk azonnal rendbe is jött, főzött egy finom gyógyteát, ám ez sem gyógyította meg a hatalmas varázslót. Ráadásul hamar rájött, hogy még varázsolni sem tud rendesen a tüsszögéstől.

Vini elrácigálta Vaxot a szobájához és előkereste a varázskönyvét, hátha találnak benne valamit apjuk betegségére. Sok olvasás után végül találtak egy varázsigét és azonnal rohantak apjukhoz.

Ám eközben már Bamba az ősi törplevest adta oda Vincének, hogy hátha meggyógyul, de ez sem gyógyította meg Vincét, sőt vörös haja égnek állt már a sok tüszögéstől.

Már sorban állott rég Nagy Viuci is, aki a körbenyalogatás gyógyító hatására esküdött, így Vincének, már nemcsak égnek állt a haja, hanem szörnynyáltól csöpögött.

Ekkor ért oda a két testvér. Vini azt mondta Vaxnak:

- Mi lesz, ha nem sikerül a varázslat és apa még rosszabbul lesz?
- Nem lesz rosszabbul. Bízz bennem! – mondta Vax.

Ezzel egyszerre felemelték pálcáikat és kimondták a varázsigét:

- Abrakadabra, hogyha jön betegség, akkor menjen is el, ahogy megjött!

Rögtön eltalálta a varázsige az apjukat, aki hirtelen felugrott, megrázkódott, bukfencezett hármat a levegőben és lehuppant a földre. Érezte, hogy ereje visszatért és újra hibátlanul tud varázsolni.

- Köszönöm gyerekek! Örülök, hogy sikerült együttműködnötök és megtanultatok együtt varázsolni! Látjátok, hogy a veszekedés mekkora bajt okozott?
- Soha többé nem fogunk veszekedni apa. – ígérték a gyerekek.

Éppen ekkor lépett be az anyjuk, aki finom vacsorát hozott. Az egész család asztalhoz ült és jóízűen megvacsorázott.

Máig is élik varázslatos életüket, valahol, még mindig nem tudom, hogy hol.

Veszprém, 2016. szeptember 22.

idézet: Nagy Bandó András: Az én anyukám